

Sy-li spěwat,
Pilnje džělat,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosé da.

Njech ty spěwaš,
Swěrnje džělaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njech ói khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

✿ Sserbske njedželske lopjeno. ✿

Wudawa so kóždy sobotu w Esmlerjez knihcizisčezetni a płaczi šchwórtlětnje 2.— hr. s portom 2.50 hr.

9. njedžela po swjatej Trojizy.

Jesaja 61, 1. Wón je mje pósklat, so bych khudym pschpowjedat to ewangelion a so bych sahojil rostamane wutrobny.

Swjata njedžela je džěnka. Džeń wotpočowanja ja tych cžłowjekow. Te pola, na kotrychž hiščeje wčera tykazy pilnych rukow džětachu — džěnka itěja wopuščežene, njedželski měr wotpočuje na polach. Tež w salach wulkich fabrikow je džěnka měr, wschitzy ludžo su džěnka jich městno džěla wopuščežili, so bychu džeń wotpočowanja swjeczili, džeń měra, Boži džeń — swjatu njedželu. W tydženju, tu so starosčeje na wutrobu cžłowjekow položeja, tu su starosčeje husto dosč tať wulke, jako wulka hora, a my husto dosč psched tajkej horu starosčowu stejimy s tym prasčenjom: tať budžemy ju pschewinycž mój?

Tu pschindže ta njedžela, tu wostaji cžłowjek wschitke swoje starosčeje wonka na polach ležo abo w fabrikach, tu swěczi klóncžko lubosčeje a swěrnosčeje nascheho lubeho Wótza w njebjěkach tať krafnje nad tych cžłowjekow. Tu dže prawe Bože džěcžo kemschi, so by hebi tam nowu mój wot Boha Wótza wuprošylo, nowu mój ja te starosčeje noweho tydženja, a so by teho wo žohnowanje prošył, hjes kotrehož žohnowanja wschitke nasche džělo podarmo je. Tu w Božim domje so swjate eangelion wot teho přěduje, kotrehož je Bóh tón knjes pósklat, so bych khudym pschpowjedat to ewangelion a so bych sahojil rostamane wutrobny.

Alle khodža dha w naschim cžaku pschi njedželi hiščeje wschitzy ludžo ke mschi? Ach knadž je so temu abo tamnemu kšesčizianej tež tať ščto, jako wón ke mschi džěšče, dha je wón ludži setkat, kiž tež njedželu hiščeje w džělacžeskej drasčeje na pola džěchu a tam džělachu. Haj, knadž tať nělotre wot teho abo

tamneho domaj wě, so so tani njedželu tež tať džěla, kaž na wchědnym dnju. Bohužel su tola w naschim cžaku tať wjele ludži, kiž njedželu jenož hiščeje psches to snaja, so móža njedželu wjazy škafacz a rejwacz hacž we wschědnym dnjach, ja kotrychž njedžela nicžo dale njeje, hacž džeń wošebithych wješelow.

Khudži ludžo, wobžarowani ludžo, kiž njedželu njesnaja. Luczi tež njesnaja žadny měr w Bosy. Woni njesnaja wjazy to krafnje žórlo, s kotrehož woda wěcžneho žiwjenja žórli, Bože kłowo. Woni nicžo wjazy njesnaja wot teho, kiž pschi kóžbet njedželi pola nich stejí a hdyž njedželske swony psches kraj swonja, jim pschitwola: „Njedžela je džěnka, wostaj tvoje džělo džěnka ležo, džěnka kłuscha wošebje tvoja duscha tvojemu Wótzei we njebjěkach.“ Ja mēnju, woni njesnaja wjazy Jesuša, teho Šbóžnika.

Haj, moji lubi, to je ta nusa nascheho cžaka, so cžłowjekowo tať husto Jesuša wjazy njesnaja. W dnjach sboža, dha woni jeho nejšku triebali, a potom tež w cžakach nusy njewjedža, šchte s nim cžinicž. Woni wjazy njewjedža, so je Jesuž runje pósklatny, „so bych sahojil rostamane wutrobny“. Kať wjele tykazy ludži w naschim cžaku tola cžak žitowjenja s wulkim brēmjenjom na wutrobje psches swět khodža, a teho wjazy njesnaja, kiž s wupšchestrjenymaj rukomaj na kšizju wiža a tež jim pschitwola a jich potwita: póječe kem ke mni wschitzy, kiž wch sprózni a wobcžeženi seže, ja chzu waš wofšchemicž. Ach, so bych tola sažo jich wjele tutón kłóž nascheho knjesa Jesuša kšycheli, wošebje w naschich frudnych cžakach.

Pschetož my tola džěnka wschitzy we wulkej nusy stejimy. Šdže je nasch wótzný kraj wostat. Šdže namalaja wošebje Sserbjo džěnka jich wótzný kraj? Šdže su nasche kubla, hdyže je

wščitko to, ščtož bmy šebi nalutowali w czařach miera. Do procha padnylo je wščitke našče sbože.

A ja mēnju, moji lubi, so je to ras žyle krařnje, so řo ras wščitke semške kubla hromadže swjesu, so wščitko to hromadže padnje, na czož bmy w tutym žiwjenju našču hnadžiju stajili. Čžeho dla? Teho dla, so je našče cžłowjestwo tola nětkole ras žyle řwěrnje nufowane, řo řařo ř temu wrócizč, wot kotrehož my wěmy: „Wjes teho tam horčach w njebjekach tola njeńdže w našchim cžłowjestkim žiwjenju.“

Řař někotry je w tutych czařach nusy wščitke řwoje nalutowane pjenjesh řhubil. Řaj, řař někotry je byl, řiz je w prjedawšchich czařach řo řhwalil: mi řo njeńdže řane njesbože řtač, ja czař mojeho žiwjenja řaneho Boha a teř řaneho cžłowjeka wjazn njetřebam. Řa mam pjenjes dořč. Řiz je řo řhwalil: mēj něř wotpoczinka luba duřha, jēř a pij a budž dobreje myřle. — A dženřa řhodži wón jako proščeř wokoło. Řaj, dyřbi tola řařořnje byč, ničo wjazn mēč, a pšchi tym hiřčeže ničo wjazn wjedžecž wot Boha Wótza a wot teho, kotrehož wón pōřlať je, so by tym řhudym pšchipotjedal to ewangelijon.

Alle tu widžu hiřčeže druhich ludži řo pšchiblizowacž ř rořlamanej wutrobu. Řich najlubřchich řu řhowacž dyřbjeli do rowa, w rowje leži wščitke jich řbožo. Řaj, řu tola dženřa jich wjele wjele, řiz njeńdža hiřčeže ř temu něřtnej pucžowacž, hdyž jich lubi řpja. Wotřach w krajach našchich njeřščečzelow wotpoczija našchi semřki wojowarjo — abo tam w řhubořim morju.

Ač řař dyřbi to řařařne byč, hdyž cžłowjeř potom niřoho wjazn nima, řiz by jeho trořchtowal, řiz by řahojil tu rořlamanu wutrobu. Ač, řař dyřbi to řařořne byč, w řařchich czařach potom teho wjazn njeřnacž, řiz je řwojeho lubeho řhna pōřlať, so by wón řahojil rořlamane wutroby. Řaj, my řhšesčizjenjo řnajemj tu nufu, kotraž pšches našch czař dže, hdyž řo řař husto wola: „do Boha wjazn njeńdža, dořelž je runje mōj řhny wumřel“. Něwěrnjo, moji lubi, na Bohu dwělowacž, řaj, na Bohu řadwělowacž, to dyřbi to najřařořniřše řa cžłowjeka byč, to tola potom řeka, niřoho wjazn njeńdž, ře kotrenuž řo džeržecž mōžemj.

To je tola ř žyla ta nufa našcheho czařa, so ludžo řhudom na Bosh řadwěluja, hdyž woni ras Bože pucže njeřořumja, so ludžo tu twjerdu wěru wjazn nimaju: Bōh ředži w regimencže, a wščitko ř dobremu řonzej potwedže. To je ta nufa w našchim czařu, so cžłowjekojo řesusa wjazn njeřnaja, a potajřim teř wjazn njeřnaja, řař je Bōh tōn řnjes řwět lubowal, so wón řwojeho jeničřkeho narodženeho řhna na řemju pōřla. Řaj, cžłowjekojo našcheho czařa ř žyla wjazn řwocženi njeřku, tōn pucž řhodžič, řař je našch řnjes a řbōžniř řesuf řhodžil tōn pucž na Golgatha, niřemujn řraweje wěrn do Božeje lubořče, řař tam řesuf.

Řaj, my řrudni wšchizn, to je řhšesčizjanska wěra, a to je nam našch řnjes řesuf řredowal, so mōžemj řo řpuiřčizč na Božu lubořč, hdyž teř cžēmnořč wokoło naš řnježi. To je našča wěra, so my w řrudnych a cžēmnych czařach to řař cžinimj, řař je naš řnjes řbōžniř to w řahrodže řethsemane namučil, řolena řhibowacž a w krařnym dowěřenju do Boha řo modlicž: niř moja wola, ale tvoja wola řo řtař.

Řaj, ty macžet, řiz řy twojeho jeničřkeho řhna we mōjnje řhubila, abo ty řona, řiz řy twojeho lubeho muřa na wotřarju wōtžneho řraja woprowacž dyřbjala, řaj my wšchizn, řiz my řpōžni a wobčeženi řče, teho dla je našch řnjes řesuf pšchischoř, so by našče rořlamane wutroby řahojil. To je wón naš namučil wěricž: Moje žiwjenje a řbože řteji w Božeje ruř. Řař ja něřko wumru, to je wřcho jene. Řač ja něřko wumru jako

prořčeř, abo w krařnym palasče, řač mje ta řmjercž runje řhudom wot tuteje řemje prjecž wosmje abo řač mam hiřčeže dořhe žiwjenje. Řa wěru: jako řhšesčizjan padnu potom řařo wrócžo do rukow mojeho Wótza w njebjekach.

To je našča wěra, to čže našch řnjes a řbōžniř naš namučizč. Teho dla je Bōh tōn řnjes jeho pōřlať, so by řhudym řredowal to ewangelion a řahojil rořlamane wutroby. řesuf je pšchi řōžnym, řiz ma wobčeženu wutrobu a čže jeho řahojič.

Bohuřel řo řař wjele luda nječa řahojič dacz, dořelž ř řesuf řej wjazn njeńdu. A tola je jenož řesuf řečar řa tych wobčeženych duřchow. Ščto pomřa řhorcnu cžłowjeřej, hdyž jemu my řhšesčizjenjo ludžom prajimj: džicže ř řečarjej našchich duřprajřch, so dyřbi ř řečarjej hič, a wón tola njeńdže. A řař husto řchow, a woni tola njeńdu.

Masch teř ty rořlamanu wutrobu, luby řobuřhšesčizjano? Teř ř tebi čže řesuf pšchincž. Wěřch ty, řař řesuf pšchincž? Žyle mjelečo a cžicho wón potom ř tebi pšchincž, hdyž ty řdā řy ř twojej duřchu. řesuf potom ř tebi pšchincž, hdyž řo ty ř njemu modliřch. Řaj modlimj řo ř řesufej, potom budžemj my wšchizn teř w našchich řrudnych czařach hiřčeže našhonicž, so wón hiřčeže řiwj je a so wón nam hiřčeže dženřa pomřa. A so mōže wón hiřčeže dženřa rořlamane wutroby řahojič.

Hdyž my řesufa w modlitwje pšchinnjemj, potom nječ řo wščitko rořlama w žiwjenju, potom nječ wščitke našče hnadžije řo řkonziřa, našča wěřřa wutroba řo njebudže řenje rořlamacž. Potom džerži našča duřha řōžny džen Bože řpicže we řwōjatej, nutřnej modlitwje: řesuf, mōj řbōžniř, je hiřčeže dženřa řiwj.

Drje je krařna wěř, řečerpliwj byč a na pomoz Boha řwaricž. řečerpliwj byč! To řōžny njeńdže. řečerpliwj byč, to řeka, to řremjo, řčtož je Bōh tōn řnjes na naš pōřlať, njeřč, řař dořho, řač wón jo řařo wote mnje njeńdža. Wón budže řiřom to řremjo řařo prjecž wřacž, hdyž je řwōj řkut na tebi řkutowal.

Řař husto je Bōh tōn řnjes dyřbjal ř nami řečerpliwj byč. Njeddyřbimj my něřko teř ř nim řečerpliwj byč a řař dořho czařacž, řač mōže ř twojej pomozu řařo teř ř tebi pšchincž. We nusy čže Bōh tōn řnjes řwoje řkutowanje na tebi řkutowacž.

Budž řměrna, luba duřha, twoje žiwjenje dyřbi hiřčeže krařne byč, so řo ty řōnu hiřčeže twojemu Bohu džakujřch řa cžeže řremjo, kotrež je wón na tebe pōřlať.

Budž řměrna, luba wobčežena duřha; pšchetož tōn Wōtž w njebjekach je řwojeho řhna pōřlať, so by řhudym pšchipotjedal to ewangelijon, a so by řahojil rořlamane wutroby.

Řamjen.

A. W. w A.

Bōh tōn řnjes je našča řhlnocž, našch trořcht a nadžija!

Řlōř: ře Bōh mōj pščečel řa mnje atd.

Ščto wutroba řo rudžřch? — Čži řrudžba njeřomřa. — řso jeno prajje řrudžřch, hdyž je to pokuta! — Wřchōn řchiz. wřchu twoju řrudžbu, Bōh řam cži pōřōza! — řař je nam krařnu wučžbu — řa pucž do žiwjenja!

řso njetřch, duřha řpōžna, — řwar jenož na Boha! — řa tebe bje Wōtžna, — řa řmilna wutroba, — Bōh njeřwopuiřčeži teho, — řiz řom řo dowěri! — Čže wumōže wot řkeho — We řwojey hodžinje.

Hdyž wřcho řte tebe řima, — Čže tyřchi řubenřtvo, — řha tola tu mōž nima, — řo by cže řkajřlo. — řwōj řbōžniř tebe widži, — řdyž pčacžřch, řarujřch — řso ř tebi ř hnadu bliži, — řdyž jenož ř njemu džřch.

Wschu starosć, wšchitku nusu, — Wschiz, bolosć, srudobu, — Tu duschu spróznu, khudu, — Tu styštnu wutrobu, — Wšcho nješ a wustorž Bohu — We spratnej modlitwi — Ešej wu-
prosch pomoz nowu, — Bóh próstwy wuštšychi!

O pschestań hylšy ronicz — We hwojej srudobi — B'džesč Bohu pomoz šhonicz, — Ešy žiwj we wěri. — Raž wjedže žiwa wěra — Do krašnoh' dohneža — A Jesuškowa hweru — Do wěčnoh' žiwjenja!

Ešo poruč Bohu hweru! — Joh' lubuj š wutrobu, — O njerudž šo psches měru — Wo čježim čžerpjenju. — Taš wulka nusa njeje, — Raž wšchomózny Bóh — Wšcho čžini š tobu derje, — Šdžez š njemu modlišč šo.

Ach poruč Bohu hweru — Wšchón hwoj šchiz, srudobu — Še nješhablatej wěru — Měj š njemu dowěru! — Bóh Wótž je našča pomoz, — Da struchšym khrobliwosćž; — Raž se wšchej nusy wumoz — B'dže Boža wšchomóz!

Bóh žanoh' njewopusčeži, — Kiž twari na njeho; Nam hrěchow šchtrafu špusčeži — Dla šhna hwojeho. — Šchtož we wěrije Joh' prošyšč, — Wot njeho dostanješč, — Šdžž w wutrobi Joh' nošyšč, — Joh' hnadži wostanješč.

Dwar, šchescžijanška dušča, — Na Boha Wjeršchneho! — To š jeho čžescži šluscha, — Šo na njoh' twarišč wšcho. — Šudž jeno čžicha š Bohu, — Wón pschidže š pomozu! — Wěr jeno šeho šlowu, — Šom' podaj wutrobu.

Ša wěčžna lubosćž Boža — Š nam hlada š njebjehow! — Šo žórto wšcheho šboža — Čžze wumóz hrěschnikow! — Bóh nad nami šo šmili — We hwojej lubosćž, — Šroscht krašny šobu-
dželi, — Wšchěch šrudnych šwojekeli!

Šnutškowne mišionstwo

pschidže nětko našymu š nowej próstwu wo wopor š pomozny šnutškowneho mišionstwa. W hwojim měžacžnym šopjenku „Bauusteine“ wosjewja šstupjerštwu našcheho šakšeho šnutškowneho mišionstwa teho dla ščžehowaze napominanje a namotwjenje na wšchěch, kotšž špóšnaja tu wulku nusu, w šotrejž našč lud, a te wulke štrachi, šotrež jemu hroža, dšrbjako-li šnutškowne mišionstwo hwoje džěto abo wulki džěl tuteho škožicž. W čžihle ja august-september čžitamj:

„Womhaježe šo modlicž! Šratsja a šotry! W šhubinje, do šotrejež šfacžiwosćž našchich špijes špadnje, dšrbja šo šotepicž a šatepicž tež škutki lubosćže našcheho šnutškowneho mišionstwa, njepšchinješli šchescženjo našcheho šakšeho luda šakšo wopor ša šnutškowne mišionstwo!

My štrjebamy — a pschi tym hiščeže niško licžimj — ša pschichodne měžazy na 8 milionow hriwnow!

Jesuka dla, pschichoda našcheho luda dla, tych njelicžomnych šědnnych, hubjenyč, epileptiščich, šhornyč, šripawnyč, šadnjennyč a wot šadnjenja wohrožennyč dla, dšrbimj šebi šwěricž, š tutomu druhemu mišionškemu woporej namotwjecž.

Šoradžicž móže šo nam tutón šwažšitwy šospyt jeno, hdyž šo wěrjazy modlazj w jenej myšli š jeho šodšjerje w modlitwje šjednocža! Boha prošyšč a čžłowjekow prošyšč, woboje je nusne! Šo modlenje je paš to šrenje a wažnišče!

My čžemj šo tu špusčežecž na šlowo našcheho Šbóžnika: „Šeli šo štaj dwaj mjes wami psches jene na šemi, njech je, šchtóž čžze, šo čžzetaj prošyšč, to dšrbi šo šimaj dostacž wot mojejho Wótža w njebjehach.“ (Matth. 18, 19.)

My pschitwóšamy wšchěm modlazym: Modlcže šo š nami šonu ša šdžžen (a to wutoru wječžor):

1. wo to, šo Bóh hwojeje čžescže dla njebj daš tradacž a šahinješč škutkam lubosćže mjes našchim bjesbóžnym a lubosćže šarowazyh narodom, ně, šo by wjele bóle je špěchowaš a š nowa

š rošwicžu wjedš š dopošeje teho, šo je žiwj a šo šo š luděj wušnawa. („Šnježe wušchestrěwaj šwoju ruku a wopošaž we škutkach lubosćže šwoju móž!“)

2. wo to, šo by tón Šnješ hwojeje šmilnosćže dla na tych šubjenyč hladaš, kotšž we wuštatowach šnutškowneho mišionstwa namakachu wothladanje, wušchow a šotoj abo tola čžzedža tam tole namakacž. („Šnježe, špožč wšchitkim šubjenym šmilne wothladanje!“)

3. wo to, šo by tón Šnješ hwojeje šwěry dla šwój šchescžijanški lud š duchom lubosćže šrenjeho šchescžijanštwu pschedutwal a tutón wšpor ša mišionstwo ša nastorč wužil, šbudžowacž nowe možy lubosćže! („Šnježe, wocžehš hwoj lud ša šwoju lubosćž!“)

My wěrimj! My šo modlimj! Šomhaježe my wšchitž, kiž wěricže, šo modlicž!“

Šodšžane je tuto namotwjenje wot šhromadneho pschedštejčerstwa ša šnutškowne mišionstwo w Šakškej.

Šrocženje ša Šhryštušom.

Nowy šerbški pscheložš Domascha Šempenskeho.

Šaschim čžitaram šporučamj najnaležnišcho nowu nabožnu knihu, šotruž je šatolški šerbški šaraš Šibšch w tutym šecže wudaš. Še to pscheložš šlawneje knihi Domascha Šempenskeho: Šrocženje ša Šhryštušom. —

Tuta kniha je šo štajnje tež wot ewangeliščich šchescžijanow wulžy čžescžika, došelž š nej šecži najšlubšča šnutškowna šobožnosćž. A wulki wšito je tuta kniha ša šbudženje noweho šobožneho žiwjenja měša. Škalž Šeršteen je ju pscheložil a wulžy lubowaš. W jeho hnujazyč špěwach šlineži dobra šobožnosćž. — Šarl von Šaase mjenuje ju najšrenjšču šwětku, šotraž je we šlóschterškej šahrodže naroška.

Ši šrocž je šo tuta we šacžanski šecži wudata „šlota kniha“ hižo wot ewangeliščich Ššerbow pscheložika, a to 1845 wot Šana Wanaša na namotwjenje Šudyššškeho šararja Šakuba, 1847 wot Šandrija Šenzla, kiž hižo dwě šecže šodšžišcho šako duchowny šerbški wučahowarjow w Šarlinje nahle šemrě a 1852 wot šantora Šana Šartka. — Wot tutyč šěšche Šandrij Šenzl drje najšbole ša šajke nadobne džěto wobdarjenj a šowokany. Wanašow pscheložš wuždže w dwěmaj wudawškomaj, šnamjo ša to, šo je šo kniha tež wot ewangeliščich Ššerbow rady šupowaka. Šajradšcho byč tu š nowa wotčžiščecžecž daš šjedhšecž, šotruž Šrnoscht Bohuwěr Šakub Wanašowemu pscheložškej šobu dawka, šo by šon šporučil. Wón šopomni šo teho, šo je tež Šarčžin Šuther tutu knihu šara šhwalil a šraji, šo ša šwajšym šišmom žane šěpsche a wužitnišche knihi njekju, dšžli šele, a šo šudže šoždy šbóžny, kiž hwoje žiwjenje po tym wopšchijecžu tutyč knihow wjedže. —

Šanašow pscheložš je datowo rošpšchedaty, ale tu a tam namaka šo hiščeže w šerbških šomach.

Šaschi šatolžy šerbšy šratsja šu hižo w šecže 1823 psches Šezelina Měša šerbški pscheložš tuteje knihi dostali. Šimale 100 šet po tutym pscheložšku je šatolški šaraš na wuměntku Šurij Šibšch knihu žyle šamostatnje š nowa š šacžanski pscheložil.

Še to šotajškim šjaty šerbški pscheložš. Šasch mašy šerbški lud njetrjeba šo šawěšče psched druhimi ššhowacž. —

Šožebje našchim šdžěššnym šudže nowy pscheložš najšwěššche woššewjenje.

Še šawěšče šjes šbyška šospokny, — haj šlakiški. Šjemóžu wěricž, šo šo pschetrijecž hodži. —

Šohadža wot šnješa, šohož wšchitžy, ewangelišy a šatolžy jenat lubujemj a čžescžujemj, kiž je š šdobom wulki mišchtr našcheje šerbškeje šecže a š šdobom šongenialny šobožny duch. —

Kniha „Kroczenie ja Chrystusom“ je czeška kniha, njemóžeich ju spěšnje a wjele na jedyn ras čítacž a to tež njedyrbisch, pschetož myšle ju tač hřuboke, tač czeške, druhdy tač rasne, io dyrbisch je we řebi pschezo sařo rosmyšlicž.

Sdyž Libřchowy pscheložř s řacžanskim pschirunam, njemóžu řo dodžiwacž, tač jara wón ras originala dozpeje. — Sčtož hacž dotal řadyn řerbisři pscheložř — a njewěm tež hacž řadyn němři — dozpit njeje, to je řo jemu radžilo. Wón je řnutřtownt řhřthmus myřli řacžul a řerbisř wuprajil. Kniha „Kroczenie ja Chrystusom“ je mjenujř wulka bařeň — wulki hymnus — niz drje we hronach, ale we myřlach, řiž řo wospjetuja, pscheměnja, řnapschecžiwja řaž we starotestamentřřich psalmach. —

Kniha řlusřha do wěčřnych řnihow, řiž řoždemu čřitarjei bohate řohnowanje pschirijeřu a nihdy řo njestarja.

Prof. Ota Wicřas.

Tač mała!

W starym měře Athenach řhřřchěře řo marmorowym templ, řiž bě pschibohej Zeuřej pořwjećeny. Templ je dawnt rořlamany; jenož 16 řtokpaw tuteho řrařneho řwara řhřřchě řženřa blisřo pschi řebi řteja. Řrudh dale wot nich tež řři druhe řtejachu, ale jedyn ř nich je řo psched 40 řetami we wichoratej nořy řypnyř. Sčto pač bě pschěřřna jehow řypnjenja? Wichor! Tola tež najřřřniřchi wichor njebudžisře jenu nicřo řeschřodžil, řdy by mała mrowja ř pschicžinu njebřla. Ta řěře řelka na řtokpje řžerku namakala a bě dale do njeje řhla. Tež druhe mrowje řěchu pschirřwatale a se řwocženej pilnosčřu hromadže do řtokpa řhře, tač řo řřoncžnje wulka řžera nastla. řakřab řtokpa bu podrřth a řtokp pocžla řo řhablacž. řas w nořy pač řtokp padže, řiž řěře řetřotři dořho mōž wětra pschětrač.

Tač mała hacž mrowicžla je, mōže wona tola řajři řtokp ř padej pschiriječž. Tež něřotřřřtuli hřěch řda řo čři tač mały hřčž a tola mōže wón řwoju wutrobu do najřwjetřřeho njeshořa pschiriječž. To bě jenož małe jabřko, řaž řožde druhe, řotřež řěba se řchřoma wotřchěřipny, ale ř řym řhubi wona paradis. Něřotřy čřlowječ řebi myřli: mała řřa nicřo njeshřodži, a tola mōže wona wutrobu řajědoječřečž. Sdy by řo řy paduřha prařchal, ř čřim je wón řwoje řradnjenje řapocžal, by wón čři řnanu řječř, řo bě to něřajři pjenježř, řiž wjele hōdnosčře njeměřeře, a tola wón jehow ř wulřemu hřěčej řawjedže.

Měječře teho dla ředžblitwe wōčřlo na tele mrowje, řotřež čředžla řo do wawřich wutrowow dořwacž!

Žrřej a řtat.

Š 5. julijom tuteho řeta bu řerrnhuřřla bratrowřla gmejna wot řtata řa řjednocženřtowo řřawneho prawa pschiripōřnata. To řela: Š tuthym řtupi bratrowřla gmejna řako řamostatne nabōžne řjednocženřtowo do řhřka řhřch druhich řajřich řjednocženřtowo abo řřřřwřow. řacž dotal bě řo wona řřehowala na ewangelsřu řrajnu řřřej. řowe wōřebite řučřařne wōřtejnoscčře w naščej republiky řebi řu rořřařnjenje a ř řym řželenje řadachu. To je prawa a řwonřowneho řtejnisřchěřa dla. řnutřřtowntje a we wuřnacžřu wōřtanje naščha řřřej ř bratrowřřej gmejnu řrucže řřwajřana psches to wuřnacže ř řesuřej řřřřřřej, našchemu řbōžniřej a psches to řželo řa jehow řralesřtowo. Tole je řo tež wot wōřeju řtron, wot naščej řrajneje řřřřwje řaž wot řerrnhuřřřej gmejny wōřebje wuprajilo a wuřřehnyřlo.

Š blisřa a ř dalōřa.

— Šerbřři řředatřři řeminar řa řtudentow a řandibatow duchowntwa řo řetřa wot 21. auguřta řem w Budeřteřach wot-měřa.

Š Wōřan řny řhřřili wō řadřawym mōřdarřřim njeshřtu, řotřřž bě tam wot řřōřniřřej ruři řřucženy. Wōřu řžal, řa řměny — řměny řhřchěře — prařiečř, řtawaja řo řajře njeshřtu w naščej řuřřř a njes Šerbřami porēřto. řtaru řonu a ma-čřečř, řiž je řamalutřa domach, ř nořom řakalacž, to je njeshřtu, řotřřž ma wřchě řnamjeja řřaženeho řřōřniřřeho, njehařbicžiweho njedocžinka. A řōn čřař, řiž řajřich řlahuje — řtawaja řo řich tola po řřřym řraju pschezo řařo a řařo řajřich — dyrbi řež řřaženy čřař byčž. A řchřto čřřřř a mōřł to řřečž?! řutōn njeshřtu řbudžuje rořhōřjenje a bojořčř a to teho dla, dořelž řu ras naščej wocži wōřřa řu řřř rořnosčř řajřeho řřōřniřřtwa. A tola je to po prawom wopaf ř tutej rořhōřjenoscčřu pschi řajřim jenōřřtwym padže! řu řu wōřanili a řranili a mōřili to čřelo jeneho čřlowječřa! řač wjele, wjele hřřčřřchō řo řtawla, řo řo wōřařbi a řrani a mōři řena řřwa duřřha, řena ř Bohom we wěře řřwa duřřha! řač hřřto řo to řtanje, řo řřečři řřōřniřřla ruřa je nořom do wutrowy řač řřwjeje duřře, řo do njeje řafa, dořiz wřařř njepuřoze. A řa wutroba, to je řa řřwa wěřa, w řotřeřž je čřlowječ ř Bohom hromadže řřwy w duchowntym řřwjenju. řeho duchowntje řřweho čřlowječřa mōři řřōřniřř a ř teho duchowntje řřweho bu duchowntje mōřow. Sčto mēniřř, pschacž psched Bohom to duchowntje řřwjenje we wěře mjenje, hacž to čřelne w řřewi a čřelne? Abō hinač: řotřř řřōřniřř dořtanje psched Bōřim řřudnym řtolom to bōle řatanaze wuřřudjenje, řōn, řiž do njajřneje wutrowy řeho čřelna řřečři a mōřdar řo řčřini abō řōn, řiž do wěřy wutrowy řřečři a řač řo mōřdar řčřini? řutřřch pořředniřch pač je řich wřařř, wjele wřařř hacž řamnyřch! Břchuli wřchě řajře njeshřtu duřřow-mōřdarřřow řajře rořhōřjenje a řajřu bojořčř řbudžowale, řaž řajři mōřdarřři njeshřtu, řotřřž řo w Wōřanach řta, njebřchmy ř řřla ř rořhōřjenja a ř bojořčře řo wuřřowacž mōřli. A to by řere byřlo! Bř to řnamjo řa to byřlo, řo ma našč řud hřřchě řacžucžla řa to, řo to najřřwjećisře w čřlowječřu, řa duřřha ř Bohom we wěře řřwajřana. A drje by to řež byřlo teho dla, dořelž by řotom našč řud řpōřnal, do řajřej řahuby řpaduje! řotom drje njebř hinač mōřł a čřřřř, hacž řo řřřabacž a řo wōbročřiečř ř řěpschemu, ř Bohu! řotom by řo řoždy bōle a bōle na ředžbu brač, řo njebř řameho řo ř řajřim mōřdarřřim njeshřtu wopanzal! řēřkole pač je to řač, řo dyrbisch řebi to prařchjenje lubicž dacž: řh, čřlowječře, řh řebi řh wěřth, řo řwōje řřwjenje je čřřite wot wřcheho řajřeho řřōřniřřtwa, woprawōže čřřite? Abō bě řnadž řwōj řařřř abō řwōje řřlowo mōřdarřři nōř abō řěchu řwōje řřtu řřōřniřře řalacže? Abō řh řh ř řwōjim čřřinjenjom a řřwjenjom pomakřu mōřdowal wěřřřwjenje duřře blisřřehow? Š řym njehřměny řo řpōřojicž, řo řny rořhōřjeni, řdyž řajři njeshřtu řo řtanje, a řo řobu pomřhamy, řřōřniřřla řřudniřej pschepodacž. řē, řajře řřudne a řřudžaze pōdeřđženje dyrbi nař řbudžiečř ř řrařřowanju, řo ani wot nař řamnyřch, ani wot druhich řo duchowntje mōřdarřřtowo njestawla, řo řajřř duchownt mōřdarřřo njelōnřwja řřwje duřře! řajři njeshřtu dyrbi nař nuřowacž, pschepřřowacž řwōje čřřinjenje a čřřinjenje druhich, hacž njemōže njeshřtu řawinowacž, a pschepřřowacž, hacž mi hřřo řřřřř a řřej jeneje mōřřrowaneje a mōřřeneje duřře njewopanzachu ruřu a wutrobu! řo by řo řajřeho ředžřwanja řtawalo!

— řokřacžowanje nastawla „Wōbrařř ř řerrnhuřřa“ dyrbjeře řo řa pschichōdne čřřřlo wōčřlo řajřiečř.

— řřřřwanje. řneřřa duchownti byřaju ř tuthym pōřnani, nastawli a řžela, hřřchěře njeshřpōřřlāne, řapōřřlacž ředatřorej. — B. w ř. řa 10. p. řř. — ř. w řl. řa 11. po řř.

Čřřchěčř Šmōřerječ řřihicžisřchěřneje a řřihacřneje, řap. družřtowo ř wōřmj. ruřowanjom w Budyřřinje. řamōřwity ředaktor: řarač Wřřgacž w řřōřacžřadř.